

הבבליים לא יודעים את סוד השברים והתרועה שאת שניהם צריכים למתק
הדינים

**וְעַל דָּא לֹא יָדְעֵי הֲנִי בְּבִלְאִי, רָזָא דִּיבְבָא וְיִלְלוּתָא,
וְלֹא יָדְעֵי דְתַרְוִייהוּ אַצְטְרִיכוּ** ואת סוד זה לא יודעים אותו

אלו הבבליים שהוא סוד השברים והתרועה, והם לא יודעים שאת שניהם צריכים,
יִלְלוּתָא דְאִיהוּ דִּינָא תְּקִיפָא כי באמת סוד התרועה היא דין קשה שמצד
לאה העומדת כנגד החסדים המכוסים שבז"א. **תִּלְתַּת תְּבִירִין דְּאִיהוּ דִּינָא**

רְפִיָא, גְּנוּחֵי גֶנֶחַ רְפִיָא והשלוש שברים הוא כנגד הדין הרפוי של רחל

העומדת כנגד החסדים המגולים שבז"א, ומשום כך מצדה הוא השברים שהוא כדוגמת
האדם הגונח מליבו ברפיון. **אֵינּוֹן לֹא יָדְעֵי, וְעַבְדִּין תַּרְוִייהוּ** ואלו

הבבליים לא יודעים איזה מהם צריך ולכן הם עושים את שניהם מספק [טוּש]. **וְאֵנּוֹן**

יָדְעִינָן, וְעַבְדִּינָן תַּרְוִייהוּ. (ס"א וְעַל דָּא רָזָא דִּיבְבָא וְיִלְלָה וְתַרְוִייהוּ

אַצְטְרִיכוּ, הֲנִי בְּבִלְאִי, אֵינּוֹן לֹא יָדְעֵי, וְעַבְדִּין תַּרְוִייהוּ.) **וְכָלָא נְפָקִין לְאַרְחַ**

אור הרשב"י

לתקיעה! – דהדר עבד תקיעה תרועה
ותקיעה. – מתקיף לה רבינא: ודלמא גנוחי
הוה, וקא מפסקא תרועה בין שברים
לתקיעה! – דהדר עבד תקיעה שברים
תקיעה. – אלא רבי אבהו מאי אתקין? אי
גנוחי גנח – הא עבדיה, אי ילולי יליל – הא
עבדיה! – מספקא ליה דלמא גנח ויליל. – אי
הכי, ליעבד נמי איפכא: תקיעה, תרועה,

[טוּש] כדאיתא בראש השנה דף לד עמוד א'
אתקין רבי אבהו בקסרי: תקיעה, שלשה
שברים, תרועה, תקיעה. – מה נפשך? אי
ילולי יליל – לעבד תקיעה תרועה ותקיעה,
ואי גנוחי גנח – לעבד תקיעה שלשה שברים
ותקיעה! – מספקא ליה אי גנוחי גנח אי ילולי
יליל. – מתקיף לה רב עזרא: ודלמא ילולי
הוה, וקא מפסיק שלשה שברים בין תרועה

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

קְשׁוּטָה [שטה] אמנם אנו יודעים את סודם של השברים והתרועה שהוא כנגד לאה ורחל ולכן אנו עושים את שניהם, ובזה נמצא שבסוף כולם עושים ויוצאים לדרך האמת בכדי לקיים את מצוות השופר בשלימות כראוי.

שני הימים של ר"ה בסוד לאה ורחל ונחשבים ליום אחד ארוך

פֶּתַח וְאָמַר ואת פתח רשב"י לבאר את מש"כ, (תהלים פא) **תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּבֶּסֶה לְיוֹם חִגְנוּ** ושאל רשב"י. **תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר, מַאי בַּחֲדָשׁ** שמש"כ 'תקעו בחדש שופר' מהו סוד בחדש. **דָּא בִּי דִּינָא רַפִּיָּא, דְּאֶקְרִי חֲדָשׁ** אלא הוא סוד הדין הרפוי שברחל הנקרא חודש מאחר שהוא מצד רחל שהיא סוד חידוש הלבנה בראש חודש. **בַּבֶּסֶה:** (כס דעלמא עלאה, כ"ס ה' דא פחד יצחק דאיהו כס למלכא עלאה, תו בבסה) **דָּא דִּינָא קְשִׁיָּא, פֶּחַד יִצְחָק** ומש"כ 'בבסה' פירושו שהיא הדין הקשה שבלאה הנקרא פחד יצחק, דהיינו שדין לאה קשה כגבורה דו"א הנקרא פחד יצחק. **דִּינָא דְּאֶתְפְּסִיָּא תְּדִיר, דְּלֹא אִיהוּ דִּינָא בְּאֶתְנִלְיָא** והוא דין הנעלם תמיד והוא לא דין בגלוי, דהיינו שדיני לאה הוא בסוד עלמא דאתכסיא מאחר שהיא כנגד החסדים המכוסים שבז"א. **כִּי חֵק, דָּא דִּינָא רַפִּיָּא. וּמִשְׁפָּט,**

אור הרשב"י

שלושה שברים ותקיעה, דלמא יליל וגנח! –
סתמא דמילתא, כי מתרע באיניש מילתא –
ברישא גנח והדר יליל.
[שטה] והנה מבואר בשעה"כ שלהי דרוש ח'
דשופר להיפך שהשברים הם דין קשה מצד
לאה והתרועה הוא דין רפוי מצד רחל וביאר
העטרת צבי שהכוונה בזה שבכת התרועה
שהיא דין קשה נעשית רחל לבחינת דין רפוי
וכן בכח השברים שהם דין רפוי נשאר לאה
בבחינת דין קשה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דָּא דִּינָא (קשׁיָא). **וְתִרְוִיּוּהוּ אֵינּוֹן בְּחֻדָּא** ומשׁ"כ 'כי חק' פירושו שהוא סוד הדין הרפוי שברחל, ומשׁ"כ 'משפט' הוא סוד הדין הקשה שבלאה ושתייהם הם כאחד ע"י שהם מתלבשות זו בזו, דהיינו שעקבי לאה מתלבשים בכתר רחל. **בְּגִין כִּדְ תִּרִין יוֹמִין, וְתִרְוִיּוּהוּ בְּרֹזָא חֻדָּא** ומשום כך יש שני ימים בראש השנה שהוא מצד לאה ורחל, ושתייהם הם בסוד אחד של דינים, ומשום כך שני ימים של ר"ה נחשבים ליום אחד ארוך (הרמ"ז)♦.

נאמר בפסוק יודעי תרועה ולא תוקעי תרועה שצריך לידע סודות התרועה **אֲשֶׁר־יָדְעוּ תְּרוּעָה וְגו',** (תהלים פט) **לֹא פְתִיב שְׁמַעִי,** או **תּוֹקְעֵי תְּרוּעָה, אֶלֹא יָדְעֵי תְּרוּעָה** ומשׁ"כ 'אשרי העם יודעי תרועה' הנה לא נאמר שומעי או תוקעי תרועה אלא נאמר רק 'יודעי תרועה'. **בְּגִין (ס"א כגון) חֲפִימִין דִּדְיִירִין בְּאִירָא דְאַרְעָא קְדִישָׁא, אֵינּוֹן יָדְעֵי תְּרוּעָה** והוא בגלל שרק החכמים הגרים באוויר של ארץ ישראל הקדושה הם יודעים את סודות התרועה. **רֹזָא דְתְּרוּעָה, כְּמָה דְכְּתִיב, (תהלים ב) תִּרְעֻם בְּשִׁבְט בְּרֹזֶל** וסוד התרועה הוא כמשׁ"כ 'תרעם בשבט ברזל', דהיינו שע"י התרועה שוברים את כוחות הסט"א הקשים כברזל. **מֵאֵן עָמָא בְּיִשְׂרָאֵל, דִּידְעִין רִזִּין עֲלָאִין דְּמֵאִרְיָהוֹן, לְמִיעֵל קַמִּיָּה, וּלְאַתְקֶשְׁרָא בִּיָּה** ואומר רשב"י מי הוא העם כמו עם ישראל שהם יודעים את הסודות העליונים של קונם בכדי להעלות לפניו ולהקשר בו. **וְכָל אֵינּוֹן דִּידְעֵי רֹזָא דְתְּרוּעָה, יִתְקַרְבוּן לְמִיתָךְ בְּאוֹר פָּנֶיךָ דְקֻדְשָׁא**

הלימוד היומי

בְּרִידֶּה הוּא וכל אלו שהם יודעים את סודות התרועה הם יזכו להתקרב וללכת באור פני הקב"ה. **וְדָא אִזְרַח קַדְמָאָה דְּנִיזוּ קְדָשָׁא בְּרִידֶּה הוּא לְצַדִּיקֵיָא. וְעַל דָּא אֲצַטְרִיד לְמַנְדַּע לָהּ** והוא סוד האור שגנוז הקב"ה לצדיקים לעתיד לבוא, ומשום כך צריך לידע את סודות התרועה ולקיים בזה את מש"כ ה' באור פניך יהלכון' שהוא ע"י ידיעת סודות התרועה.

יותר מן הכבוד פלונית שנפרדת מס"מ כדי להחטיא את העולם, ולאחר שמחטיאה נקראת יותר על הכבוד רשעה יותר ממנו

כְּתִיב (ויקרא ט) **הִיתָרַת מִן הַכָּבֵד. וְכְתִיב** (ויקרא ג) **וְאֵת הִיתָרַת עַל הַכָּבֵד** וקשה שכתוב אחד אומר 'היתרת מן הכבוד'

וכתוב אחר אומר 'ואת היתרת על הכבוד' ולכאורה קשה למה פעם כתוב מן הכבוד ופעם כתוב על הכבוד. (בְּתָר דְּעֵבֶדֶת נִיאֻפָּא, אֲסִתְּלִיק עֲלֶיהָ.) **יִתְרַת מִן הַכָּבֵד, דָּא אִשְׁתַּ זְנוּנִים, דָּאִזְלָא וְנִפְקָא מִן הַכָּבֵד, לְאַסְטָאָה בְּנֵי עֲלָמָא, וְלְאַסְטָנָא עֲלֵיהּ. וְשִׁבְקַת לְדִכּוּרָא, לְמַעַבְדַּ זְנוּנִים** אלא מש"כ 'יותר מן הכבוד' פירושו שהיא האשת זנונים לילית' שהיא הולכת ויוצאת מהסמא"ל הנקרא כבוד בכדי להחטיא את בני העולם ואח"כ להעלות ולקטרג עליהם, כי אז היא עוזבת את בעלה הזכר בכדי לעשות זנונים בעולם ע"י מקרה לילה.

וּבְגִין דָּא הִיתָרַת מִן הַכָּבֵד ומשום כך היא נקראת 'היתרת מן הכבוד', דהיינו שהיא בטור מותר ומיותר מהסמא"ל הנקרא כבוד ע"י שהיא נפרדת ממנו בכדי להחטיא את העולם. **יִתְרַת עַל הַכָּבֵד. בְּתָר דְּעֵבֶדֶת נִיאֻפָּא,**

הלימוד היומי